

Γιατί (ούτε) το ασφαλιστικό είναι «άλλο ένα κλαδικό ζήτημα»...

Δεν πάνε πολλά χρόνια –για να μην πούμε μήνες– από τότε που η αριστερά του κεφαλαίου –η ίδια αριστερά που σήμερα, σαν έτοιμη από καιρό, ετοιμάζεται να δώσει τη χαριστική βολή στο αναδιανεμητικό ασφαλιστικό σύστημα– μας το παρουσίαζε σαν υπέρτατη «κατάκτηση του εργατικού κινήματος», σαν «στυλοβάτη του κράτους δικαίου» και έκραζε τους δεξιο-πασόκους που ήθελαν να το διαλύσουν. Η αλήθεια είναι ότι το κρατικό/κλαδικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης **δεν ήταν ποτέ «υπέρτατη κατάκτηση» της εργατικής τάξης**. Η εγγύηση του ότι δεν θα πεθάνεις από αρρώστια ή πείνα όταν γεράσεις ή όταν μείνεις άνεργος ήταν **ουσιαστικά ασφάλιση των αφεντικών**. Αναγκάστηκαν να την παράσχουν όλα τα πολιτικά κόμματα του κεφαλαίου σε μια εποχή που το εργατικό κίνημα διεκδικούσε αυξήσεις μισθών και, ακόμα παραπέρα, είχε φτάσει να απειλήσει την εξουσία του.

Με άλλα λόγια η κοινωνική ασφάλιση είναι μια από τις (αντιφατικές) λειτουργίες του καπιταλιστικού κράτους που αποσκοπούν στη **διευρυμένη αναπαραγωγή της εργασιακής δύναμης**, του μόνου καπιταλιστικού εμπορεύματος που η κατανάλωσή του παράγει νέα αξία. Από την οπτική του συνολικού-κοινωνικού κεφαλαίου, επομένως, δεν αφορά απλώς τον άλφα ή τον βήτα κλάδο, αλλά το **σύνολο της εργατικής τάξης**, η οποία και πρέπει να αναπαραχθεί και να ενσωματωθεί στον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής, ως μεταβλητό κεφάλαιο βέβαια.

**Αν είναι έτσι, τότε γιατί διαλύουν το αναδιανεμητικό ασφαλιστικό σύστημα;
Και πώς το πετυχαίνουν;**

Η απάντηση βρίσκεται στην ίδια την **κρίση** του συστήματος που είναι μια κρίση των ταξικών σχέσεων. Στην προσπάθειά του να επιλύσει την κρίση, αναδιρθρώνοντας τις ταξικές σχέσεις, το καπιταλιστικό κράτος χρησιμοποίησε τις διαιρέσεις που το ίδιο το κρατικό/κλαδικό αναδιανεμητικό ασφαλιστικό σύστημα είχε δημιουργήσει μέσα στην εργατική τάξη. Η μέθοδος που συστηματικά χρησιμοποίησαν λοιπόν τα αφεντικά σε μια μακρόχρονη πρώτη φάση ήταν να **διαιρέσουν περαιτέρω** ένα ήδη διαιρεμένο, μέσω των διαφορετικών κλαδικών φορέων ασφάλισης, προλεταριάτο χωρίζοντάς το σε διαφορετικές κατηγορίες ασφάλισης (πχ. «παλιοί» ασφαλισμένοι πριν το 1982, ασφαλισμένοι μεταξύ 1983 και 1993, «νέοι ασφαλισμένοι» μετά το 1993, ασφαλισμένοι μεταξύ 1993 και 2010 κλπ.). Εφαρμόζοντας μια τακτική μακροχρόνιου πολέμου φθοράς, **με τη σιωπηρή συγκατάθεση αν όχι συνεργασία των συνδικαλιστών**, κατόρθωσαν να προχωρήσουν στη μία ή την άλλη μερική μεταρρύθμιση που χτυπούσε τα δικαιώματα της μίας ή της άλλης κατηγορίας ασφαλισμένων, **δίχως για χρόνια να υπάρξει συλλογική αντίδραση της τάξης μας**. Ο τελικός σκοπός τους ήταν σε μια δεύτερη φάση, σήμερα, να **ενοποιήσουν προς τα κάτω** τα «ασφαλιστικά δικαιώματα», δηλ. τον έμμεσο μισθό ΟΛΩΝ των προλεταρίων.

Ενώ, λοιπόν, τα αφεντικά αντιμετώπιζαν κι εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν το ζήτημα της κοινωνικής ασφάλισης έχοντας κατά νου μια **συνολική στρατηγική** (άσχετα εάν για λόγους τακτικής επιλέγουν συγκυριακά να επιτεθούν στην μία ή την άλλη κατηγορία εργαζομένων και συνταξιούχων), το προλεταριάτο δεν μπόρεσε να αντιδράσει με συλλογικούς όρους και με μια αντίστοιχη συνολική στρατηγική. Αντίθετα, παρέμεινε δέσμιο μιας σειράς –απαραίτητων για την ανεμπόδιστη αναπαραγωγή των καπιταλιστικών κοινωνικών σχέσεων και την αέναη συσσώρευση επαυξημένης αξίας– διαμεσολαβήσεων στους χώρους παραγωγής και αναπαραγωγής. Έτσι δεν μπόρεσε αφενός να υπερβεί τις μυστικοποιημένες μορφές εμφάνισης των δεδομένων κοινωνικών σχέσεων, αφετέρου να δώσει μια ικανοποιητική **συλλογική απάντηση** στην επίθεση που δέχεται ο άμεσος κι έμμεσος μισθός τα τελευταία χρόνια.

Σήμερα, ύστερα από 25 χρόνια επίμονης εφαρμογής της παραπάνω πολιτικής του «διαίρει (το προλεταριάτο) και βασίλευε», μέσω της οποίας η τάξη μας σταδιακά αποδυναμώθηκε, υπάρχουν συνδικαλιστές και εργαζόμενοι που (κάνουν πως) δεν καταλαβαίνουν· που (κάνουν πως) δεν έμαθαν τίποτα από τις απανωτές ήττες, τη διαρκή επιδείνωση των «ασφαλιστικών μας δικαιωμάτων» και τη διαρκή επίθεση στις συντάξεις· που επιμένουν να παρουσιάζουν την επερχόμενη αντιασφαλιστική καταιγίδα ως «άλλο ένα κλαδικό ζήτημα», που αφορά την άλφα ή βήτα κατηγορία εργαζομένων, το άλφα ή βήτα «ασφαλιστικό ταμείο». Παράλληλα, εμείς οι ίδιοι, επιτρέποντας την αυτουποτίμηση μας χρόνια ολόκληρα τώρα, με το να εργαζόμαστε (μερικώς ή ολικώς) ανασφάλιστοι, ακολουθώντας **ατομικές** στρατηγικές επιβίωσης, στρώσαμε το δρόμο στα αφεντικά για να την πέσουν σήμερα **ακόμη πιο άγρια στον άμεσο και στον έμμεσο μισθό μας**.

Τι περιλαμβάνει η επίθεση που ήδη έχει δεχθεί ο έμμεσος μισθός μας από την αριστερά του κεφαλαίου;

«Δεν έχω λόγο να ανησυχώ. Η επόμενη κυβέρνηση, που όπως φαίνεται θα είναι η κυβέρνηση της Αριστεράς, θα μπορεί να περάσει πιο εύκολα τα μέτρα»

Ανώνυμος επικεφαλής της Τρόικας, κατά τη διάρκεια της 5^{ης} αξιολόγησης (άνοιξη του 2014),
Εφημερίδα *Το Βήμα*, 10 Ιανουαρίου 2016

Η μνημονιακή κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, ακριβώς όπως «προέβλεψε» το στέλεχος της Τρόικας, προχωρά ακάθεκτη στην πιο άγρια μέχρι τις ημέρες μας μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος, έχοντας ήδη δείξει τα δόντια της με μια σειρά απανωτών αντιασφαλιστικών νόμων (βλ. ψήφιση «προαπαιτούμενων» τον Ιούλιο και του «3^{ου} Μνημονίου» τον Αύγουστο), οι οποίοι (μεταξύ άλλων) επέβαλαν:

- **Τη συνολική μείωση της συνταξιοδοτικής δαπάνης** κατά 2,5-3 δισ. ευρώ την περίοδο 2015-2016 και κατά 4 δισ. ευρώ μέχρι το 2018, ώστε η συνολική δαπάνη να φτάσει τα 8,6 δισ. σε ετήσια βάση (έναντι 21 δισ. το 2011 και 15 δισ. το 2012) και να **διατηρηθεί σε αυτά τα επίπεδα έως το τέλος του 2021**. Ο προϋπολογισμός του 2016 ξεκάθαρα προβλέπει νέα μείωση κατά 1,85 δισ. ευρώ στις κρατικές δαπάνες κοινωνικής ασφάλισης με αποτέλεσμα τα ελλείμματα κατά το τρέχον έτος σε ΙΚΑ, ΟΑΕΕ και ΟΓΑ να υπολογίζονται σε 3 δισ. ευρώ, όταν ταυτόχρονα προβλέπει **αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών των εργαζομένων** –οι δανειστές μιλώντας εξ ονόματος των ντόπιων καπιταλιστών αρνούνται να συζητήσουν το ενδεχόμενο αύξησης των εργοδοτικών εισφορών– και **αύξηση των δαπανών για την αποπληρωμή τόκων** σε 5,93 δισ. ευρώ (από 5,83 δισ. ευρώ το 2015).
- Την παράταση του εργασιμου βίου μας, **στην παράταση δηλαδή της περιόδου εκμετάλλευσης της εργασίας μας από τους καπιταλιστές**, μέσω της θέσπισης **υψηλότερων ηλικιακών ορίων** για τη συνταξιοδότηση (βλ. **62ο έτος της ηλικίας με 40 έτη εργασίας** ή 12.000 ημέρες ασφάλισης και **67ο έτος της ηλικίας με 15 έτη εργασίας** ή 4.500 ημέρες ασφάλισης). Για ορισμένες κατηγορίες ασφαλισμένων τα νέα συνταξιοδοτικά όρια συνεπάγονται παράταση του εργασιμου βίου τους από 5 έως ακόμη και κατά ...17 έτη.
- Την **μείωση του ύψους των πρόωρων συντάξεων**, μέσω της αύξησης της θεσμοθετημένης «ποινής» κατά συνολικά 10% στην ήδη υφιστάμενη ποινή 6% ανά έτος μέχρι τη συμπλήρωση του διαμορφούμενου, κατά περίπτωση, προβλεπόμενου νέου ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης. **Το μέτρο αυτό ήταν αποκλειστική ιδέα του Σύριζα και όχι των δανειστών.**
- Την **περαιτέρω μετακύλιση του κόστους υγειονομικής περίθαλψης στις πλάτες των εργαζομένων και συνταξιούχων**, μέσω της **αύξησης των σχετικών εισφορών** από το 4% στο 6% επί των **ακαθάριστων κύριων συντάξεων**, ενώ επιπλέον επιβλήθηκε κράτηση 6% στις καταβαλλόμενες επικουρικές. **Και αυτό το μέτρο αυτό το πρότεινε ο Σύριζα και όχι οι δανειστές**, ενώ αξιωματικώς σημειωθεί ότι το **μεσοσταθμικό ποσοστό της συμμετοχής των ασφαλισμένων στις δαπάνες υγείας έχει υπερδιπλασιαστεί** φτάνοντας το 28% (Αύγουστος 2014) από 13% που ήταν αρχές του 2012, μέσω του νόμου 4025/2011, όταν το διάστημα 2009-2014 κράτος και ασφαλιστικά ταμεία έχουν **μειώσει** τις φαρμακευτικές δαπάνες τους **κατά 60%**.
- Την **κατάργηση όλων των εξαιρέσεων** χρηματοδότησης των φορέων ασφάλισης από τον κρατικό προϋπολογισμό, καθώς και στην κατάργηση μιας σειράς φόρων προς τρίτους, μέσω των οποίων χρηματοδοτούνταν ασφαλιστικά ταμεία, **μειώνοντας εκ νέου τα (μειωμένα όπως ήδη είδαμε) έσοδά τους.**
- Την **μείωση της κατώτερης σύνταξης του ΙΚΑ** από 486 σε 393 ευρώ για τους πρωτοασφαλισμένους μετά το 2011 σύμφωνα με την εγκύκλιο Α.Π.Φ.80000/οικ. 36954/125.

Τι προβλέπει το νέο αντιΑσφαλιστικό Νομοσχέδιο που «διαπραγματεύεται» η αριστερά του κεφαλαίου με τους δανειστές του ελληνικού κράτους;

Το προσχέδιο του νέου νομοσχεδίου, που σφραγίζει τη νέα επίθεση εις βάρος **όλων των συνταξιούχων και όλων των εργαζομένων**, στο όνομα, άκου με τι θράσος μιλάνε τα καθάρματα, της «αρχής της ισότητας και της κοινωνικής αλληλεγγύης» και των «άδειων ταμείων», των ταμείων που οι ίδιοι άδειασαν και δεν φρόντισαν να ξαναγεμίσουν (**βλ. αύξηση των μισθών, αντιμετώπιση ανασφάλιστης εργασίας και της πολύ υψηλής ανεργίας**), προβλέπει:

- Τη **διοικητική και οργανωτική ενοποίηση** όλων των ταμείων ασφάλισης σε ένα Εθνικό Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (ΕΦΚΑ) με **κοινούς κανόνες ασφάλισης/συνταξιοδότησης για όλους** τους συνταξιούχους, παλιούς, νέους και μελλοντικούς, σύμφωνα με όσα ισχύουν στο ΙΚΑ (ασφαλιστικές εισφορές 20%). Αυτό συνεπάγεται ακραίες αυξήσεις στις εισφορές των ασφαλισμένων σε ΟΓΑ και ΟΑΕΕ/ΕΤΑΑ (βλ. παρακάτω).
- Την ενοποίηση όλων των επικουρικών ταμείων σε ένα, στο οποίο θα εφαρμοστεί η **ρήτρα μηδενικού ελλείμματος με άλλο όνομα (ρήτρα βιωσιμότητας)**, μέσω της οποίας θα γίνονται **αυτόματες περικοπές** στις επικουρικές συντάξεις βάσει της κεφαλαιακής επάρκειας του ενοποιημένου ταμείου επικουρικής ασφάλισης.
- Την καταβολή **εθνικής σύνταξης** την οποία θα εγγυάται και θα καταβάλλει το κράτος, **μέσω της εθνικής φορολογίας (δηλαδή κατά βάση μέσω της αναδιανομής των χρημάτων της εργατικής τάξης)**. Το ύψος της θα είναι της πλάκας, μόλις **384 ευρώ** και θα δίνεται ως **προνοιακού τύπου επίδομα** σε όλους όσοι συμπληρώσουν **τουλάχιστον 15 έτη ασφάλισης**, ενώ ενδέχεται να εισαχθούν **εισοδηματικά** (πχ. ανάλογα με το ύψος της αναλογικής σύνταξης, βλ. παρακάτω) και **περιουσιακά κριτήρια** για τον τελικό καθορισμό της.
- Τη χορήγηση **ανταποδοτικής** (αναλογικής) σύνταξης, βάσει **των ατομικών εισφορών** του κάθε ασφαλισμένου στο **σύνολο του εργασιμου βίου του, δίχως όμως να υπολογίζονται τα επιδόματα αδείας και τα δώρα εορτών** (για τα οποία οι εργαζόμενοι κατά τα άλλα πλήρωναν κανονικά εισφορές...), με αποτέλεσμα το συντάξιμο ποσό για κάθε συνταξιούχο να συμπιέζεται κι άλλο προς τα κάτω. Με άλλα λόγια προβλέπεται η ακόμη **στενότερη σύνδεση μεταξύ ατομικών εισφορών και τελικών ατομικών συνταξιοδοτικών παροχών**, σύμφωνα με το **σύστημα νοητής κεφαλαιοποίησης**, στο δρόμο που χάραξαν οι νόμοι 3863 και 3865/2010 (οι λεγόμενοι και «νόμοι Λοβέρδου»).
- Την καθιέρωση **ανώτατων ορίων αναπλήρωσης**, ακόμη και κάτω από το 50% (έναντι 65-75% σήμερα). Μάλιστα το ποσοστό αναπλήρωσης κατά τα φαινόμενα θα είναι **κλιμακωτό, άρα ακόμη πιο μικρό για τις υψηλότερες αναλογικές συντάξεις**. Όσον αφορά ειδικά τις **επικουρικές συντάξεις το ποσοστό θα πέσει ακόμη και στο 18% για 40 έτη ασφάλισης** (ενώ σήμερα οι επικουρικές συντάξεις αντιστοιχούν στο 45-50% της κύριας). Τα μειωμένα ποσοστά αναπλήρωσης, σε συνδυασμό με τα μειωμένα συντάξιμα ποσά που θα προκύψουν από τον υπολογισμό των ατομικών εισφορών του κάθε εργαζομένου στο σύνολο του εργασιμου βίου του, θα οδηγήσουν σε ακόμη πιο χαμηλές νέες συντάξεις. Έτσι το **ύψος της μέσης σύνταξης που στις μέρες μας έχει πέσει στα 800-850 ευρώ (από 1.500 ευρώ το 2009) αναμένεται να μειωθεί και άλλο και να κυμανθεί περίπου στα 600 ευρώ.**

- Την εισαγωγή **ρήτρας προσαρμογής**, που θα καθορίζει το **τελικό ύψος τόσο της βασικής όσο και της αναλογικής σύνταξης**. Η ρήτρα αυτή θα συνδέεται με τις μεταβολές στο προσδόκιμο όριο ζωής, το ΑΕΠ, τα επίπεδα της μισθωτής απασχόλησης ή και τον Δείκτη Τιμών Καταναλωτή. Άρα οι συντάξεις **θα μειώνονται αυτόματα** εάν το προσδόκιμο ζωής και η ανεργία αυξηθεί ή το ΑΕΠ συνεχίσει να μειώνεται...
- Τον **επαναυπολογισμό**, δηλαδή τη **μείωση των ήδη καταβαλλόμενων 2,7 εκατ. συντάξεων** βάσει ενός συντελεστή που θα εξαρτάται από το καθαυτό ύψος της καταβαλλόμενης σύνταξης, την ηλικία συνταξιοδότησης, τα έτη ασφάλισης, το ύψος των καταβαλλόμενων εισφορών και τα (νέα) ποσοστά αναπλήρωσης. Με αυτόν τον έμμεσο τρόπο παρακάμπτεται και ο σκόπελος των δικαστικών αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας, σύμφωνα με τις οποίες οι μειώσεις που επιβλήθηκαν το 2012 στις κύριες και επικουρικές συντάξεις του ιδιωτικού τομέα κρίθηκαν ως αντισυνταγματικές, **καθώς οι μειώσεις αυτές επανανομιοποιούνται και εφαρμόζονται διά της πλαγίας οδού**.
- Τη **σταδιακή κατάργηση του ΕΚΑΣ** αρχικά στο «πλουσιότερο» –εδώ γελάμε– 20% των δικαιούχων (υπολογίζεται ότι άμεσα πλήττονται περίπου 60.000-70.000 «προνομιούχοι» χαμηλοσυνταξιούχοι) μέχρι και την τελική κατάργησή του την 1^η/1/2020.
- Την **μείωση των αναπηρικών συντάξεων**, καθώς η βασική σύνταξη θα δίδεται μόνο σε όσους έχουν ποσοστό αναπηρίας 80% και άνω, ενώ σε αντίθετη περίπτωση θα κατάβαλεται μόλις το 50-70% αυτής.
- Τη **νέα μείωση των εφάπαξ κατά 10%**. Ας σημειώσουμε ότι είχαν προηγηθεί χοντρές μειώσεις στα εφάπαξ μέσω του νόμου 4024/11 και της υπουργικής απόφασης Αριθ. Φ.80000/1093/26 το 2014. Ας μην ξεχνάμε ότι οι καπιταλιστές θεωρούν το θεσμό τόσο του εφάπαξ όσο και της επικουρικής ασφάλισης ως «αναχρονισμό» και σταδιακά απεργάζονται την **ολοκληρωτική κατάργησή τους**.
- Την **εισαγωγή ανώτατου ορίου** στις καταβαλλόμενες (καθαρές) συντάξεις (2.304 ευρώ στην κύρια και 3.072 ευρώ στις πολλαπλές).

Όσον αφορά τους ασφαλισμένους του ΟΓΑ και του ΟΑΕΕ/ΕΤΑΑ, το νέο νομοσχέδιο προβλέπει:

- Την **μείωση της βασικής σύνταξης ΟΓΑ** κατά 4% και την **αύξηση των εισφορών** στο 10% φέτος (από 7%), ούτως ώστε το 2019 τελικά αυτές να φτάσουν στο 20% του φορολογητέου εισοδήματος, όπως και στους υπόλοιπους ασφαλισμένους του ΕΦΚΑ. Στο ποσό αυτό πρέπει να προσθέσουμε και εισφορές ύψους 6,95% για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη (σύνολο εισφορών 26,95% του φορολογητέου εισοδήματος. Το κατώτατο ασφαλιστέο εισόδημα θα υπολογίζεται βάσει του 80% του εκάστοτε προβλεπόμενου κατώτατου βασικού μισθού άγαμου μισθωτού άνω των 25 ετών (βλ. 469 ευρώ). Δηλαδή οι ελάχιστες εισφορές υπολογίζονται σε 126 ευρώ/μήνα.
- Την **αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών των ελεύθερων επαγγελματιών** στο 38,5% (20% για την κύρια σύνταξη, 7,5% για την επικουρική, 6,95% για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και 4% για το εφάπαξ) του καθαρού εισοδήματος. Η μηνιαία ασφαλιστική εισφορά δεν δύναται να υπολείπεται του 20% του εκάστοτε προβλεπόμενου κατώτατου βασικού μισθού άγαμου μισθωτού άνω των 25 ετών (117 ευρώ). Στην παραπάνω επιβάρυνση πρέπει να συνυπολογιστεί το κόστος της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, ο φόρος εισοδήματος, η προκαταβολή φόρου, το τέλος επιτηδεύματος και η έκτακτη εισφορά αλληλεγγύης, σε ένα κατάλογο δίχως τέλος...

Με αυτά και με αυτά αναμένονται **μεσοσταθμικές μειώσεις στους νέους συνταξιούχους από 15-30%** – τις μεγαλύτερες μειώσεις αναμένεται να υποστούν μισθωτοί και ελεύθεροι επαγγελματίες με παραπάνω από 20 έτη ασφάλισης, ειδικά όσοι/ες πλησιάζουν στην 35ετία. Ας σημειωθεί ότι οι περικοπές των συντάξεων (**ύψους 23,5 δισ. ευρώ** μόνο την περίοδο 2014-2015, ενώ την περίοδο 2015-2018 αναμένονται **νέες περικοπές ύψους 6,5-7 δισ. ευρώ**) **δεν** χρησιμοποιούνται για να αυξηθούν τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων και άρα για να βελτιωθεί η κεφαλαιακή τους βάση. **Τα χρήματα αυτά δεσμεύονται σε ειδικό λογαριασμό, μέσω του οποίου χρηματοδοτούνται απευθείας οι τσέπες των δανειστών!** Κατά τα άλλα, οι ντόπιοι καπιταλιστές και το πολιτικό προσωπικό τους ισχυρίζονται ότι οι μεταρρυθμίσεις είναι απαραίτητες και γίνονται –με πόνο ψυχής είναι η αλήθεια– για να σωθούν τα ασφαλιστικά ταμεία...

Τι μπορούμε να κάνουμε ενάντια στην άγρια επίθεση που δεχόμαστε;

Για αρχή ας κάνουμε τα **βασικά**, αυτά που κάποτε ήταν **αυτονόητα**:

- **Διεκδικούμε την άμεση αύξηση των μισθών και των συντάξεών μας· επίδομα ανεργίας για όλους, δίχως προϋποθέσεις· διεκδικούμε ένσημα για όσες ώρες δουλεύουμε· πληρωνόμαστε κανονικά τις υπερωρίες μας!**
- **Δεν χρησιμοποιούμε τη γλώσσα των αφεντικών, αναπαράγοντας τη λογική που στρέφει τους «παλιούς» ασφαλισμένους ενάντια στους «νέους», τους «χαμηλοσυνταξιούχους» ενάντια στα «ρετιρέ», τους έλληνες προλετάρους ενάντια στους ξένους!**

Ενάντια στην μίζερη και αποτυχημένη ρητορική των «μικρών νικών»·

Ενάντια στην αντιμετώπιση (και) του ασφαλιστικού ως «άλλο ένα κλαδικό ζήτημα»

Γενικευμένη επίθεση ενάντια στο κεφάλαιο & το κράτος του!

Συνέλευση Εργαζομένων-Ανέργων της Πλατείας Συντάγματος

<http://synelefsi-syntagmatos.espivblogs.net/>

Κουφάλες Συριζαίοι και Δεξιοί, στρατόμπατσοι της ΑΝ.ΕΛ.
και λοιπά ξοφλημένα κόμματα

Κάτω τα κουλά σας από τη σύνταξη του παππού και της γιαγιάς!

Όσο για μας:

Δεν πρόκειται να γίνουμε «επενδυτές» ατομικών λογαριασμών σύνταξης

Εκδήλωση-συζήτηση ενάντια στο επερχόμενο νομοσχέδιο της αριστεράς του κεφαλαίου, με αφορμή την επανέκδοση της μπροσούρας «Σκοτώνουν τα άλογα όταν γεράσουν».

Πώς και γιατί δημιουργήθηκε πριν από έναν αιώνα το κοινωνικό κράτος και το αναδιανεμητικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης;

Γιατί έφτασε σε κρίση και γιατί την πλήρωσαν κυρίως οι γυναίκες;

Τι είναι το ατομικιστικό/ανταποδοτικό σύστημα νοητής κεφαλαιοποίησης των συντάξεων που εισάγει σήμερα το κράτος;

Πώς η επιδείνωση των εργασιακών σχέσεων και η αυτοϋποτίμηση της εργατικής τάξης βοήθησε να απαξιωθούν τα ασφαλιστικά ταμεία;

Γιατί ο συνδικαλισμός δεν μπορεί να αποτρέψει το σφαγιασμό των συντάξεων;

Αυτά και άλλα πολλά:

το Σάββατο 23 Γενάρη 2016, ώρα: 7:00μμ

Συνδιοργάνωση με την **Υπόγεια Σήραγγα**, στον χώρο αλληλεγγύης και δράσης «Το Υπόστεγο»
(25^{ης} Μαρτίου 38, Αργυρούπολη)